

Азія

Володимир Підпалий

Мерхне світло ліхтарів, за подихом
вітру
осипається на сніг,
мов соломи січка...
Сиро. Холодно.
Тільки чути стогін вдалині...

Хтось там замерзає...
Горе сталося...
Мов струна обірвана – кона...
Звуки бойовища домішалися.
І хропіння дикого коня...

Розчесавши завірюхи бороду,
вістряган знесилений вщуха...

В жовтім світлі місцями під холодом
на снігу сміється Чінгісхан...